

**Prezydent Miasta
TYCHY
woj. śląskie**

Tychy, dnia 15 października 2012 r.

DUR.0003.102.2012

URZĄD MIASTA TYCHY	
Wydział Obsługi Rady Miasta	
Wpł. 2012-10-15	
L.dz.	Podpis
Znak sprawy DUR.0003.102.2012	

**Pan
Zygmunt MARCZUK
Przewodniczący Rady Miasta Tychy**

dot. porad prawnych udzielanych przez radców prawnych w Urzędzie Miasta Tychy.

Zadania realizowane przez samorząd są określone w pakiecie ustaw, a w szczególności w ustawie o samorządzie gminnym i powiatowym. Finansowane są na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych.

W katalogu spraw przypisanych do realizacji samorządu nie znajduje się organizowanie stałych porad prawnych przez radców prawnych dla mieszkańców.

Obecnie zakres obsługi prawnej kancelarii prawnych określa umowa zawarta w trybie zamówienia publicznego, która nie obejmuje udzielania porad prawnych dla mieszkańców i brak jest podstaw do jej rozszerzenia.

Jeśli takie zadanie zostanie ustawowo przypisane gminom do realizacji, będzie podstawą do jego sfinansowania i realizacji.

Polecam lekturę artykułu „Wspólnota” nr 35-36 z 8 września 2012 r.

Z poważaniem

Zał.: skan artykułu

PREZYDENT MIAST TYCHY
mgr inż. Andrzej Dziuba

Kopia
DUO

RZĄD • ORGANIZACJE SAMORZĄDOWE • PARLAMENT • NOWE PRAWO • ORZECZENIA • ROZSTRZYGNĘCIA •

NEGATYWNIE O POSELSKIM PROJEKCIE

Rząd uważa, że nie można zobowiązywać gmin do udzielania bezpłatnej pomocy prawnej osobom najuboższym. A taki zapis pojawił się w poselskim projekcie nowelizacji ustawy o samorządzie gminnym. Pomoc ta miałaby być świadczona jako zadanie własne i udzielana na etapie przed sądowym w postaci konsultacji prawnych, porad prawnych oraz pomocy w pisaniu pism procesowych na zasadach określonych przez gminę. Byłaby finansowana z budżetu gminy. Projektodawcy oszacowali maksymalny koszt tych rozwiązań dla budżetu państwa na ok. 8 mln zł (z przeznaczeniem na dotacje dla gmin na pomoc prawną). Tymczasem – jak zauważyła RM – na podstawie obowiązujących przepisów nie jest możliwe udzielanie dotacji celowych z budżetu państwa na taki cel. Poza tym kondycja finansowa gmin w Polsce jest zróżnicowana. A nowelizacja dotyczyłaby z jednej strony dużych miast, gdzie zainteresowanie tą formą pomocy może być duże, ponieważ stawki za usługi prawne są wysokie, z drugiej – małych wiejskich gmin, które korzystają z usług prawnych w ograniczonym zakresie. Nie bez znaczenia jest też fakt, że udzielanie pomocy prawnej w wielu urzędach gmin oznaczałoby zatrudnienie dodatkowych osób (posiadających uprawnienia do wykonywania zawodu radcy prawnego lub adwokata). Ponadto obowiązujące przepisy ustawy o pomocy społecznej wskazują, że jednym z zadań własnych powiatu jest udzielanie informacji o prawach i obowiązkach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, zabezpieczenia społecznego oraz ochrony praw lokatorów. Tego typu informacje udzielane są bezpłatnie.

ŚWIADCZENIA NA DWOJE

Będą dwa rodzaje świadczeń: pielęgnacyjne (niezależne od dochodu na osobę w rodzinie) i specjalny zasiłek opiekuńczy (uzależniony od tego dochodu). Rząd przyjął projekt nowelizacji ustawy o świadczeniach rodzinnych. Od 1 lipca 2013 r. kwota świadczenia pielęgnacyjnego wzrośnie z obecnych 520 do 620 zł miesięcznie. Przy jego przyznawaniu nie będzie obowiązywać kryterium dochodowe. Natomiast warunkiem otrzymywania nowego świadczenia – specjalnego zasiłku opiekuńczego będzie rezygnacja z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością sprawowania stałej opieki nad członkiem rodziny mającym orzeczenie o niepełnosprawności. Ma on wynosić 520 zł miesięcznie. Otrzymywać go będą osoby, na których ciąży obowiązek alimentacyjny i które spełnią kryterium dochodowe. Jego wprowadzenie wynika z konieczności racjonalnego przyznawania tej pomocy. Przy ustalaniu prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego obowiązkowe będzie przeprowadzanie wywiadu środowiskowego. Zaproponowane rozwiązania mają zracjonalizować zasady przyznawania świadczenia pielęgnacyjnego. Uszczelnienie przepisów jest konieczne ze względu na nadużycia. Od początku 2010 r. (od kiedy przyznawane jest ono bez względu na dochody) liczba osób ubiegających się gwałtownie wzrosła – aż 83 proc. z tych, którzy uzyskali prawo do świadczenia, to osoby inne niż rodzice dzieci niepełnosprawnych.